

Frézovat Měsíc

Umbrtka

Už ani vaťák nezahřeje
Už ani čelovka nesvítí
Vzpomínka vzlíná jak odkudsi ze sna
Sněného v zákoutí pracovní doby

Cos matně noří se temného z mokřadu
Mé vlastní ostatky vpletené v kovu
Třináct mých lebek a břemeno břitů
Mé kostry srůstají s žebrovím stroje
Vzpomínám, že jsem už tolikrát zemřel
Vedený touhou frézovat Měsíc

A noc je překrásná
I ona samotná stíná své lampy
Pochmurná elektroeroze nokturna
Fabrika na marnost
Marnost nad farnost
Vstávej a opouštěj svět živých lidí
Musíš jít s námi za prací do tmy
Každý hlupák políbený nocí
Cítí se být jejím vyvoleným
Ty ale víš, jak ukojit hlad
Její a svůj a výroby
Následuj šedou touhu
I ty musíš frézovat Měsíc

Chrliče zvracejí palčivou tmou
Stín vrata věčnosti vypáčil
V cementárně se opět svítí
Je třeba vyrobit nové noční nebe
Nové planety a trabanty z betonu
Nové souputníky a protivníky z kovu
Těžce hrubovat frézou
Dokončit zahloubením
Vykousat ozubení

Frézovat Měsíc